

Kolumbiya Üniversitesi'nden gelen haberlere Türkiye'den yanıt

A reply from Turkey to the news reflected from Columbia University

Sayın Hocam Bilgin Timuralp'in Anadolu Kardiyoloji Dergisi'ndeki son yazısını büyük bir ilgi ve titizlikle okudum. Özellikle yardımcı sağlık personelinin Columbia Üniversitesi Ekokardiyografi Laboratuvarı'nda etkin çalıştırılması konusundaki yazdıklarını çok değerli ve yerinde buldum. Bu konuda genç bir akademisyen olarak kendi tespitlerimi de aktarmak istiyorum.

Türk Kardiyoloji Derneği Arşivi'nde yayınlanmış "Kırsalda bir kardiyolog olarak çalışmanın zorlukları ve çözüm önerileri" başlıklı yazımdan küçük bir alıntıyı burada vermek istiyorum: "...kırsal kesimde yardımcı (sağlık) personelinin eğitim kalitesinin artırılması ve sürekli eğitiminin sağlanması ayrı bir önem taşımaktadır. Ayrıca, yardımcı sağlık personelinin daha okul çağıında cihazlarla tanıştırılması ve en az bir cihazı yönetebilecek eğitimi alması gerekmektedir. Üstelik bu başarılı olduğunda, yardımcı sağlık personelinin hizmet üretimi çeşitlendirilmiş olacağından bu durum eğitim ve araştırma hastanelerine de katkı sağlayabilecektir. Bu tür hastanelerde asistanlardan beklenen hizmetin önemli bir kısmı yardımcı sağlık personeli tarafından üstlenildiğinde, ihtisas yapan ya da uzman olan hekimler daha verimli çalıştırılarak araştırma gibi faaliyetlere daha çok zaman ayırabileceklerdir" (1). Bu tespiti Anadolu Kardiyoloji Dergisinde tekrar dile getirdiğimde ise "Tıp geleneğimizde, yurt dışındaki uygulamalarda olduğu gibi yardımcı sağlık personelinin (paramedikler) hizmet üretiminin çeşitlendirildiği ve hekimin daha çok yönetici (ya da yönlendirici) pozisyonunda olduğu bir anlayış henüz yaygın değildir. Bu yazının konusu bu duruma atıfta bulunmak, ülkemizde özellikle kırsal hastanelerde yardımcı sağlık personelinin hizmet üretiminin çeşitlendirilmesinin önemini vurgulamak ve en önemlisi kırsalda stres elektrokardiyografi (EKG) testinin bir hemşire operatörlüğünde yapılabilirliğini göstermektir" şeklinde başlayan ve "Sonuç olarak kırsal hastanelerde yoğun sorumluluğu olan uzman hekimler için kırsala teknolojiyi taşımak aşırı zor olmayıp bu tür teknolojik cihazları eğitim verildiğinde seçilmiş hemşire ya da sağlık memurları yönetebilirler. Ancak cihaz teknisyeni olacak sağlık çalışanının belli aralıklarla ve programlı bir şekilde eğitiminin yapılması büyük önem taşımaktadır" diye biten cümleler yazıya dökülmüştü (2).

Dikkatimi çeken ikinci nokta Columbia Üniversitesi'nde asistanların sabahları sürekli eğitiminin olması, çalışma saatlerinin sınırlanması, nöbet ertesi izinlerinin olması ve hocalarına not verebilecek kadar onların eğitimine değer verilmesidir. Eğri oturup doğru konuşalım. Türkiye'de bu konudaki mantık nedir? Üst konumdaki akademisyenler maalesef genellikle bulunduğu yerin hakkını her zaman istendiği gibi vermiyor ve yetkisini tam olarak kullanmıyor. Hocalarımız da bir sürü çarpıklığın farkında. Birçok yerde hocaların etrafı yapmacık saygı ve sevgi surları ile kaplı oluyor. Bu rolü iyi yerine getiren yükselme bekliyor. Saf "!" ve doğrucu genç beyinler görevini hakkı ile yapsa ya da çok potan-

siyeli olduğu bilinse dahi dışlanma olasılığı var. Atatürk gençliği böyle mi yetişecek? Biz böyle yetişerek mi bu memleketi daha ileri düzeylere taşıyacağız. Hocam çok iyi konuya değinmişsiniz. Umarım Türkiye bu söylediklerinizden az da olsa nasibini alır. Böylece hocalarımızın etrafında gerçek saygı ve sevgi duvarları yükselerek güçlü potansiyelleri olan kişiler bu sağlam duvarın tuğlaları ve harcı olur.

Bir başka nokta ise sayın Topol'ün görevden alınışı ya da görev yerinin değiştirilmesidir. "Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar" atasözümüz daha yüzyıllarca etkili olacağına benziyor.

İlaç firmaları bize çok yardımcı oluyorlar. Bundan yüzlerce yıl önce de hekimler ilaçları kendisi yapıyor ve hastasına veriyordu. Ancak, ilaç firmalarının çok güçlü oldukları ve bu gücün yarattığı dalga ile sürüklenmemenin oldukça zor olduğunu kabul etmek gerekir. Ancak binlerce yıldır kutsal olan bu mesleğin sahipleri son yüzyılda çok güçlenen ilaç sektörüne umarım yenilmeyecektir. Sayın Topol'ün yarattığı değerler bilenlerin gözünde ilaç firmalarının ciro değerlerinin çok üzerindedir. Bu olay sayın Hocamız (dünyaya mal olduğu ve kitabını okuduğumuz için bizim de hocamızdır) Topol'ün değerini azalmadığı gibi insanlık adına doğruları söylemekten çekinmediği için onun değerini artırır. Onu farklı kılar. Binlerce yıllık kutsal hekimlik mesleğine gerçek bağlılığınızdan dolayı gözümüzde değerini arttı sayın Topol Hocam. Bu konuyu dergiye taşıdığı için sayın Timuralp Hocama da ayrıca saygı ve şükranlarımı sunarım.

Ben de büyük umutlarla geldiğim bir üniversiteden yukarıda bahsettiğim nedenlerde ayrılmak durumunda kaldım. Çünkü oldukça doğrucuyum, doğru olduğuna inandığım şeyleri söylüyorum, içten seviyorum, yapmacık saygı ve sevgi duvarının tuğlası ya da harcı olamıyorum ya da olmak istemiyorum.

Daha önce altı yıl yaptığım sokak çocuklarının gönüllü doktorluğu dışında şimdi kardiyolog olarak çalışacağım bir iş arama durumundayım. Yıl sonunda yurt dışında en az 7 yurt içinde en az 30 makalesi yayınlanacak olacak olan ve idealleri olan bir Türk genci olarak Kırşehir'de bile bilimsel yayın yapmışsam her yerde yayın yapacağım, okuyacağım, araştıracağım. Bu yazının başına şu an bir kurum ekleyemediğim için üzgünüm.

Saygılarımla

Mutlu Vural, İstanbul

Kaynaklar

1. Kırsalda bir kardiyolog olarak çalışmanın zorlukları ve çözüm önerileri. Türk Kardiyol Dern Arş 2005; 33:312-3.
2. Vural M. Kırsalda stres elektrokardiyografi testinin uygulanışı: Bir kardiyoloji hemşiresi testin tamamının operatörü olabilir mi? Anadolu Kardiyol Derg 2005; 3:332-3.